

mende er der foretaget den ændring, at bestemmelserne om det almennyttige og det social-filantropiske byggeri er slået sammen. Regeringen finder det nemlig uheldigt, at der skabes særlige boligområder, hvortil man henviser den mindstbemidlede del af befolkningen; i overensstemmelse med den tendens, der gør sig gældende med hensyn til placering af de børnerige, de gamle og invaliderne, bør man også for de mindstbemidlede tilstræbe en spredning ud i den almindelige boligmasse.

Tilskudsbestemmelserne er ændret i overensstemmelse med et tidligere fra socialdemokratisk side fremsat lovforslag. Mens der efter den gældende lov kan ydes statstilskud på 15 pct., når kommunen eller virksomheden indskyder henholdsvis 15 og 5 pct., eller ialt et tilskud på 35 pct., skal nu — med bibeholdelse af en samlet tilskudsprocent på 35 — statens andel være 25 pct., og der fastsættes ingen bestemt fordeling af de resterende 10 pct. mellem kommunen og virksomheden. For de tilskud til social-filantropisk byggeri, der ydes i hovedstadsområdet, foreslås iøvrigt en vis udligning mellem kommunerne, på samme måde som man også har foreslået en vis udligning af de kautionsforpligtelser, hovedstadskommunerne påtager sig i medfør af byggestøttelovgivningen.

Parcelbyggeriet har i de senere år taget et meget stærkt opsving som følge af statens store støtte til denne byggeform. Der er, udtalte indenrigs- og boligministeren ved lovforslagets fremsættelse, „næppe tvivl om, at statens støtte til den dyre del af dette byggeri — ofte udført af bygherrer, der var i besiddelse af tilstrækkelige midler til at gennemføre et byggeri uden så betydelige subventioner, som den nugældende lov hjemler — har været en væsentlig årsag til meget af den kritik, der er rettet mod den gældende støttelovgivning.

Man har derfor overvejet, om man eventuelt skulle begrænse statens almindelige byggestøtte, d. v. s. lån til høj lånegrænse og med rentenedsættelse (eller som foreslået nu „m²-tilskud“), til det billige parcelbyggeri, der udføres af mindre-bemidlede bygherrer, mens alt andet parcelbyggeri skulle henvises til en ordning svarende til det gældende kapitel VIII a, d. v. s. en finansiering med lån, beregnet på grundlag af vur-